

Oponentský posudek bakalářské práce (Bakalářské studium humanity, FHS UK)

Eva Metelková – Antropologické konstanty lásky, života a smrti v díle Thorntona Wildera

Bakalářská práce Evy Metelkové se snaží na základě díla Thorntona Wildera uvažovat o podobách, podstatě a smyslu lásky. K tomuto účelu vybírá signifikantní pasáže, v nichž aktéři Wilderových knih a divadelních her vyjadřují svůj postoj k životu a k lásce. Vhodně zvolená typologie základních podob lásky a poměrně zdařilý výběr ilustrativních příkladů svědčí o tom, že autorka skutečně důkladně přečetla *všechny dostupné tituly* tohoto autora. Seznámila se s životní filosofií postav, které v díle Thorntona Wildera vystupují.

Výrazným handicapem práce je však nezvládnutí teoretické části, a to jak na rovině zřetelného stanovení si a sledování vlastního výzkumného záměru, tak v předvedení a aplikaci teoretických konceptů. To ostatně dokládá i seznam literatury, který je velmi chudý na tituly týkající se např. literární teorie (navíc např. titul *Království symbolů* od Jakuba Češky není v textu vůbec použit). Vycpávková kapitola věnující se životu a přehledu díla Thorntona Wildera je zbytečně obsáhlá a v zásadě nijak nesouvisí se zbývajícím textem. Tři antropologické konstanty v názvu nápadně nekorrespondují s prostorem, který je jednotlivým „konstantám“ ponechán – láska výrazně dominuje.

Rozpačitost ohledně nástrojů a cíle analýzy se objevuje již v předmluvě, kdy autorka deklaruje, že chce *antropologicky, z antropologického hlediska* analyzovat lásku, život a smrt. Tomuto vágnímu vyjádření sice nahrává nadužívání pojmu antropologie, ale právě proto by bylo vhodné, aby autorka artikulovala, co si pod takovou analýzou představuje. Příslibem určitého vymezení by pro čtenáře mohla být čtvrtá kapitola, kde se studentka dovolává pojetí Clifforda Geertze. Bohužel se však tato krátká kapitola omezí jen na spíše zatemňující kompilaci prvního eseje z knihy *Interpretace kultur bez výraznějšího promyšlení a představení Geertzovy interpretativní antropologie*. Proč Geertz píše o *zhuštěném popisu*, jak to souvisí s chápáním cílů antropologovy práce? Nadto se autorce podařilo převrátit význam Geertzova sdělení tak, že to vypadá, jako by považoval *prestiž, moc, a lásku za menší záležitosti* (str. 17) a z původně kritického vyjádření k všelidským konstantám se vylíhlo jejich vymezení (přitom téma univerzálie rozvádí Geertz např. hned v druhé eseji). Minutí se s Geertzem pak má za následek i nejasněnou metodu práce – chtít zúčastněně pozorovat v literárním díle nutně vypadá jako velmi pochybný podnik. Přitom geertzovské uchopení kultury jako textu k interpretaci vybízí k tomu jít tímto směrem. Tuto linku se ale autorce nepodařilo načrtnout.

Trápení s teorií prolíná i v dalších částech práce, ať již se to týká nejasného užití *přechodových rituálů* Arnolda Gennepa (str. 38, 44, 55) nebo absence citačních odkazů, jak je tomu např. při odvolání se k Robertovi Murphymu (str. 38). Malý objev ze závěru práce, že Jan Sokol je vlastně *wilderovský autor*, je v kontextu celkového tápání autorky mezi Sokolovými a Wilderovými texty neprůkazný. Nejasná metoda práce totiž v celém průběhu čtení vyvolává otázku, zda je Sokolova tematizace člověka, života, lásky využita v interpretaci díla Thorntona Wildera nebo je tomu naopak.

Přes všechny zmíněné výtky jsem v práci našel celou řadu hezkých úvah o lásce a životě, a proto doporučuji práci k obhajobě. Na vyjasnění některých zmíněných teoretických konceptů (Geertz, Gennep) by mohl zbýt prostor v rámci obhajoby.

Navrhuji hodnocení, **velmi dobře** - 25 bodů.

V Praze dne 16.1.2008

Mgr. Ondřej Skripnik